

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 15-05-17985-15 טייב נ' קלאב רמון בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת שרון צנציפר הלפמן

תובע יעקב טייב

נגד

נתבעות 1.קלאב רמון בע"מ
2.אל.אר. אינטרנט בע"מ

פסק דין

הרקע לתביעה וטענות הצדדים

- 1
2
3 1. לפני תביעה לקבלת פיצוי ללא הוכחת נזק בגין משלוח 16 הודעות פרסומת באמצעות דואר
4 אלקטרוני לכתובת המייל של התובע בלא שניתנה הסכמתו לכך, בניגוד להוראת סעיף 30א
5 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: **חוק התקשורת**).
- 6
7 2. התביעה הוגשה נגד שתי הנתבעות, אשר אין חולק כי אין כל קשר ביניהן. במעמד הדיון שנערך,
8 ניתן נגד הנתבעת 1 פסק דין בהעדר הגנה לפיו היא חויבה לשלם לתובע סך של 29,000 ₪ בצירוף
9 הוצאות משפט בסך 1,000 ₪. במסגרת זו אדון, אפוא, בתביעה המופנית נגד נתבעת 2 בלבד.
- 10
11 3. התובע, מר יעקב טייב (להלן: **התובע**), הוא עורך-דין במקצועו.
- 12
13 4. הנתבעת 2, אל.אר. אינטרנט בע"מ (להלן: **הנתבעת**), היא חברה המפעילה מספר אתרי קופונים
14 באמצעות האינטרנט.
- 15
16 5. על פי הנטען בכתב התביעה, בין התאריכים 15.3.15-23.2.15 שלחה הנתבעת לתובע 16 הודעות
17 לתיבת הדואר האלקטרוני שלו, זאת בלא שניתנה הסכמתו של התובע למשלוח מסרים
18 פרסומיים לתיבת דואר זו.
- 19
20 6. בכתב ההגנה טענה הנתבעת כי לא הוכח שהמיילים האסורים נשלחו לתובע על ידי הנתבעת
21 דווקא. לפיכך נתבקש התובע להוכיח תחילה כי מדובר בפרסומים שנתקבלו מאת הנתבעת.

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 15-05-17985 טייב נ' קלאב רמון בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בנוסף, ציינה הנתבעת כי היא מפעילה מספר אתרי קופונים שונים, וככל הנראה התובע נרשם
2 לאחד מאתרים אלה ובתוך כך, אישר את התקנון, שבו מצוי סעיף המאפשר שימוש בכתובת
3 הדואר האלקטרוני שלו לצרכי קבלת הודעות פרסום עם מבצעים יומיים.
4
- 5 7. לאור האמור, הגיש התובע תגובתו אליה צירף את 16 ההודעות שזכרו בכתב התביעה. עוד ציין
6 התובע כי לאחר הגשת התביעה, התחוויר לו כי הנתבעת הוסיפה ושלחה לו עוד 51 הודעות
7 פרסומת אסורה, כך שבפועל, סך כל ההודעות שנשלחו לו הוא 67 הודעות.
8
- 9 8. הנתבעת הגישה תשובה לתגובת התובע, במסגרתה טענה כי התובע לא ציין את כתובת המייל
10 שלו בכתב התביעה. לפיכך, כך נטען, אין באפשרות הנתבעת לבדוק ולהוכיח כי התובע ביצע
11 הרשמה תקינה לאתר האינטרנט שלה. "מיד כשנקבל את כתובת האימייל במפורש" – כך נטען
12 – "נשלם את הוכחת ההרשמה". בשולי תשובתה הוסיפה הנתבעת וטענה כי מדובר במקרה בו
13 גולש מנסה לנצל את חוק התקשורת ולהימנע מכל פעולה, ואף קטנה ביותר של הסרה מרשימת
14 התפוצה, ובכך לאגור מיילים כדי לקבל פיצוי בגינם.
15
- 16 9. ביום 19.11.15 נערך דיון במעמד הצדדים, אליו התייצבו התובע בעצמו וכן מר רמי רונן, מנכ"ל
17 הנתבעת (להלן: **מנכ"ל הנתבעת**). בדיון הודיע התובע כי הוא מעמיד את תביעתו על 16
18 ההודעות שנשלחו בלבד ומוותר על צירופן של 51 ההודעות הנוספות שנשלחו אליו מאת
19 הנתבעת. לגופו של עניין, הכחיש התובע מכל וכל כי נרשם אי פעם לאתר הנתבעת ("מעולם לא
20 נרשמתי לאתר כזה" (עמוד 3 לפרוטוקול, שורה 21)). מנגד, טען מנכ"ל הנתבעת כי אין אפשרות
21 שהתובע קיבל הודעות פרסומיות ללא הסכמתו לכך. הלה טען כי הנתבעת היא חברה הקיימת
22 חמש שנים: "למעלה ממיליון וחצי גולשים עברו באתרים שלנו, מדובר באתרים של קופונים,
23 כולם נתנו הסכמתם בצורה מפורשת, אנחנו לא שולחים לאף אחד שלא נרשם" (עמוד 3, שורות
24 6-7). עוד ציין מנכ"ל הנתבעת כי לא בדק עובר לדיון, אם בוצע רישום על-ידי התובע אם לאו,
25 ועל כן אין בידיו להציג לבית המשפט את אישור ההרשמה של התובע לאתר הנתבעת כנדרש
26 ("לצערי לא שמתי לב איפה מופיע המייל שהוא קיבל ולכן לא בדקתי" (עמוד 3, שורות 8 – 9)).
27 לאור האמור, ביקש מנכ"ל הנתבעת שהות לבדוק אם בוצע רישום כאמור. על רקע זה הגיעו
28 הצדדים במעמד הדיון להסכמה, לפיה ככל שקיים אישור רישום של התובע לאתרה של
29 הנתבעת, הוא יוגש על-ידי הנתבעת בתוך שבוע ימים ופסק הדין יינתן בהתאם לטענות הצדדים
30 ללא צורך בקיום דיון נוסף.
31
- 32 10. לאחר הדברים האלה, העבירה הנתבעת לתובע (באיחור) את אישור ההרשמה הנטען; התובע
33 הגיש את תגובתו לבית המשפט; הנתבעת הואילה להגיש כתב הגנה מפורט (ביום 29.11.15)

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 15-05-17985 טייב נ' קלאב רמון בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 במסגרתו לא הכחישה עוד את עצם משלוח הודעות הפרסומת אל התובע, אלא טענה כי
2 ההודעות נשלחו לאחר שנתקבל אישור הרשמה כנדרש בחוק התקשורת; התובע הגיש תגובתו
3 לכתב ההגנה ואף צירף חוות דעת של מומחה בתחום המשפט והטכנולוגיה, מאת ד"ר אהוד
4 רופא, בדבר פרשנות המונח "הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב" בסעיף 30א(ב) לחוק
5 התקשורת; והנתבעת הגישה תגובתה לחוות הדעת. עתה – בשלה העת להכריע בתובענה זו.

6
7 11. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם, לרבות הבקשות,
8 התגובות והתשובות לתגובות שהוגשו לאחר הדיון, הגעתי למסקנה כי עלה בידי התובע להוכיח
9 את תביעתו במידה הדרושה בהליך אזרחי. הנתבעת מצידה לא הוכיחה כי התובע נרשם לאתרה
10 וממילא לא הראתה כי ניתנה הסכמתו המפורשת של התובע למשלוח דברי פרסומת מטעמה
11 באמצעות הודעות דואר אלקטרוני.

דיון והכרעה

12
13
14
15 12. סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת קובע כי:
16 "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה
17 אלקטרונית או הודעת מסר קצר, **בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש** של הנמען, בכתב,
18 לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת..." (הדגשה הוספה – ש.צ.ה).

19
20 13. בהתאם להסכמת הצדדים בדיון, הציגה הנתבעת שני אישורים מהם ביקשה ללמוד על רישום
21 התובע לאתריה. האישור הראשון הוא מיום 30.6.14, שעה 9:25, מכתובת IP מספר
22 80.179.149.173 (להלן: **אישור ההרשמה**). עוד טענה הנתבעת, כי התובע ביצע רישום נוסף ביום
23 8.6.15 לצורך קבלת פרטים אודות "מכשיר לטיפול בלייזר לכאבי פרקים". נטען כי הרישום
24 הנוסף נעשה תחת השם "קובי" מכתובת IP מספר 93.172.169.49 וכי במסגרת רישום זה אף
25 מסר התובע את מספר הטלפון הנייד שלו (להלן: **הרישום הנוסף**).

26
27 14. יאמר מיד כי הרישום הנוסף אינו רלבנטי כלל לתביעה זו. התובע אישר כי רישום זה בוצע על-
28 ידו, אך הבהיר כי הדבר נעשה על מנת להתחקות אחר החברה שעומדת מאחורי משלוח הודעת
29 פרסומת שקיבל, לצורך תביעה אחרת. מכל מקום, אין חולק כי רישום זה בוצע ביום 8.6.15,
30 כחודש **לאחר** הגשת התביעה שלפני, וממילא לא ניתן ללמוד ממנו על קבלת הסכמה למשלוח
31 אותן הודעות דואר, העומדות בבסיס תביעה זו.

32

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 15-05-17985 טייב נ' קלאב רמון בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

15. אשר לאישור ההרשמה שהוצג – התובע טען לעניין זה כי מדובר ברישום שאינו אותנטי והכחיש מכל וכול כי רישום זה בוצע על-ידו. התובע הצהיר כך בדיון וחזר והבהיר בטיעונו כי מעולם לא נרשם לאתרי קופונים ולא רכש באמצעות האינטרנט כל מוצר מכל סוג שהוא ועל כן הוא יודע בוודאות מלאה שלא נרשם לאתר הנתבעת, כפי שמנסה הנתבעת לטעון. עדותו של התובע אמינה ומקובלת עלי. מאידך, אין בידי לקבל את טענת הנתבעת לפיה אישור ההרשמה שהוצג מוכיח, שנתקבלה הסכמת התובע למשלוח דברי פרסומת מטעמה.
16. אישור ההרשמה הנטען הוא צילום מסך בו נראית כתובת הדואר האלקטרוני של התובע ובנוסף, כתובת ה-IP ממנה נעשתה לכאורה ההתקשרות. כתובת זו, המורכבת מצירוף של ארבעה מספרים, יכולה לספק זיהוי חד-חד ערכי, בהתקשרות נתונה, של מחשב המתחבר אל הרשת. ואולם, במקרה דנן הנתבעת לא קשרה כלל בין כתובת ה-IP שהציגה לבין התובע. היפוכם של דברים הוא הנכון.
- ככלל, כתובת ה-IP היא מספר שעשוי להשתנות תדיר באופן שאינו מאפשר בכל מקרה לברר בדיעבד אם ההרשמה אכן בוצעה ממחשב מסוים (השוו: ת"ק (ת"א) 4605-07-14 **סיגאוי נ' איי קיו טק שירותי תוכן בתשלום בע"מ** (18.3.2015)). במקרה דנן, הגדיל התובע והצביע על כך שכתובת ה-IP הנטענת משויכת לכתובת פיזית בה נמצא המחשב שממנו נעשתה ההתחברות באותה עת אל אתר המשיבה, ומצויה באזור קיבוץ רוחמה. עוד הוכח כי התשתית האינטרנטית ממנה בוצע ההרשמה לאתר, מאותה כתובת IP, היא של SMILE 012. התובע הציג מסמכים מהם עולה כי לא יכול היה לבצע את הרישום הנטען. כך, ביום בו נטען כי בוצע הרישום (30.6.14) שב התובע בטיסת לילה מחו"ל והגיע לביתו לפנות בוקר (כרטיס הטיסה צורף כנספח 3 לבקשה מיום 28.11.15); התובע הציג את כתובת ה-IP במחשבו האישי בביתו והוכח כי זו אינה תואמת את הכתובת שהוצגה באישור ההרשמה הנטען (אישור כתובת ה-IP של התובע צורף כנספח 4 לבקשה הנ"ל); עוד הראה התובע כי היה מחובר במועד האמור לתשתית תקשורת של ספק אחר: בזק בינלאומי (העתק חשבונית של חברת התשתית צורפה כנספח 5 לבקשה הנ"ל). לאור כל האמור, לא ניתן לקשור בין כתובת ה-IP שהוצגה לבין התובע.
- זאת ועוד, לא ניתן להתעלם מן העובדה שכתובת תיבת הדואר האלקטרוני של התובע היתה מצויה בידי הנתבעת מזה זמן רב: היא הועברה לנתבעת לראשונה במסגרת מכתב התראה שנשלח אליה בחודש מרץ 2015 עובר להגשת התביעה; צוינה באופן ברור ובולט בסעיף 3 לכתב התביעה; והופיעה בריכוז המיילים שנשלחו מטעם הנתבעת, אשר צורפו לכתב התביעה. מצופה היה כי הנתבעת תציג את אישור ההרשמה הנטען במסגרת כתב הגנתה או לכל המאוחר במעמד הדיון שנערך, אך למרות זאת, צילום המסך האמור הוגש רק לאחר הדיון והדבר מעורר תמיהה.

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 15-05-17985 טייב נ' קלאב רמון בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1
2 על זאת יש להוסיף כי התאריך המופיע על גבי אישור ההרשמה הנטען – 30.6.14 – אינו מתיישב
3 עם גרסת הנתבעת לפיה התובע נרשם לקבלת מייל יומי מטעמה. בפועל, החלה הנתבעת לשלוח
4 לתובע דברי פרסומת רק בחודש ינואר 2015, כחצי שנה לאחר מועד הרישום הנטען, ואין בכך כל
5 היגיון.
6
7 מן המקובץ עולה כי הנתבעת לא הוכיחה באמצעות אישור ההרשמה שהוצג כי התובע נתן את
8 הסכמתו המפורשת למשלוח דברי פרסומת לתיבת הדואר האלקטרוני שלו.
9
10 17. לאור מסקנתי זו, לא מצאתי צורך להידרש לחוות דעתו של ד"ר אהוד רופא, שהגיש התובע,
11 בעניין פרשנות המונח "הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב..." במובן סעיף 30א(ב) לחוק
12 התקשורת. במסגרת חוות דעתו זו פירט ד"ר רופא, כי הצגת כתובת IP אינה יכולה לשמש
13 הוכחה לרישום של גולש לשירות. לכל היותר, כך נרשם במסגרת אותה חוות דעת, ניתן ללמוד
14 מנתונים אלה כי היתה תקשורת בין הגולש לבין האתר ויתכן אף כי לא מדובר באותו גולש. עוד
15 פירט ד"ר רופא כי לשיטתו, בהצגת נתונים של שם, כתובת דואר אלקטרוני, תאריך ושעת
16 הרשמה בשילוב כתובת IP – אין כדי להוכיח הסכמה מפורשת לקבלת דבר פרסום לתיבת
17 הדואר האלקטרוני שבבעלות הגולש. כאמור, נוכח מסקנתי שלעיל, אין אני נדרשת לקבוע
18 מסמרות בעניינים אלה. ממילא אין אני נדרשת גם לשאלת משקלה של חוות דעת מומחה
19 שהוגשה בהליך מסוג זה ולשלב בו הוגשה.

גובה הפיצוי

20
21
22
23 18. סעיף 30א(י)(1) לחוק התקשורת קובע:
24 "שוגר דבר פרסומת ביודעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה
25 זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000
26 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה".
27
28 סעיף 30א(י)(1) לחוק מוסיף וקובע כי:
29 "בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים
30 המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:
31 א. אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
32 ב. עידוד הנמען למימוש זכויותיו;
33 ג. היקף ההפרה"

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 15-05-17985 טייב נ' קלאב רמון בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 19. ברע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.2014) התווה כב' המשנה לנשיאה (אז
- 3 השופט) א' רובינשטיין את אמות המידה לקביעת גובה הפיצוי בתביעות לפי חוק התקשורת.
- 4 "בפסיקת פיצוי כאמור" – כך נקבע באותו עניין – "יש ליתן ביטוי חזק ומוחשי לכך שהמחוקק
- 5 רואה כלי אכיפה מרכזי של סעיף 30(א) ואמצעי אפקטיבי להרתעת הרבים; הדברים אינם
- 6 יכולים להיוותר ברמה ההצהרתית... הכלל הוא אפוא, כי הסכום הנקוב בסעיף 30(ג) הוא
- 7 סכום המוצא לפסיקת הפיצוי לדוגמא, ממנו ניתן – בנסיבות המתאימות – להפחית". בית
- 8 המשפט הדגיש באותו עניין כי "הפיצויים הניתנים על פי סעיף 30 לחוק הם כאמור פיצויים
- 9 לדוגמא, דהיינו – אינם נגזרים ישירות ממידת הנזק הקונקרטי אשר נגרם למאן דהוא.
- 10 בפיצויים מעין אלה, לא הטיל המחוקק על הנפגע חובה שבדין להקטין את נזקו (ואין באמור,
- 11 כמובן, כדי להפחית מחובתו של הנפגע, ככל בעל דין בכל עניין משפטי, לנהוג בתום לב), כנראה
- 12 מתוך רצון לסייע בשירוש התופעה...". ברע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (4.8.2014) בית המשפט
- 13 העליון הוסיף ועמד על השיקולים הרלבנטיים לצורך קביעת גובה הפיצוי. בית המשפט נדרש,
- 14 בין השאר, לשקול את נסיבות ההפרה (תוכן הפרסום, התנהגות הנתבע, הרווח הצפוי לו מן
- 15 הפרסום, מספר דברי הפרסומת שנשלחו לאותה כתובת) וכן שיקולים שעניינם בשאיפה לעודד
- 16 הגשת תובענות יעילות.
- 17
- 18 20. במקרה דנן, אין בידי להתעלם מדרך הילוכה של הנתבעת ומאופן ניהולה של תביעה זו. הנתבעת
- 19 הכחישה באופן גורף אחריותה למשלוח ההודעות, תוך שהיא מתאימה את טענות ההגנה
- 20 להתפתחות ההליך: תחילה הכחישה הנתבעת כי המיילים נשלחו מטעמה (כתב הגנה מיום
- 21 10.6.15), בהמשך באה הנתבעת בטרוניה לתובע על שלא פעל להסרת כתובתו מרשימת התפוצה
- 22 שלה (תגובה מיום 19.11.5) ואילו בתגובותיה האחרונות כבר ביקשה הנתבעת להציג את התובע
- 23 כמי ש"שותל את המיילים שלו בכוונה או מפעיל אנשים בדרכים עקלקלות שאלו ישתלו בשמו,
- 24 וכך מייצר תביעות רבות ורווחים קלים". התובע, לעומתה, הגביל את תביעתו ל-16 הודעות
- 25 בלבד, על אף שהתברר לו, לאחר הגשת התביעה, כי נשלחו אליו מאת הנתבעת עוד 51 הודעות
- 26 פרסומת אסורה לתיבת הדואר שלו.
- 27
- 28 21. על רקע אמות המידה שפורטו, בשים לב לתכליות החוק (אכיפה, הרתעה ועידוד הגשת תובענות
- 29 יעילות), להתנהלותה של הנתבעת כמפורט לעיל ולתקרת הפיצוי שניתן לפסוק בבית משפט
- 30 לתביעות קטנות (משניתן כבר פסק דין חלקי נגד נתבעת 1), סבורני כי פיצוי בסך של 4,500 ₪
- 31 הולם וסביר בנסיבות העניין.
- 32
- 33

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 15-05-17985 טייב נ' קלאב רמון בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1

2

3

סוף דבר

4

5 22. דין התביעה נגד הנתבעת להתקבל. התובע הוכיח כי הנתבעת שלחה 16 הודעות פרסומת
6 לכתובת הדואר האלקטרוני שלו בלא שניתנה הסכמתו לכך, בניגוד להוראת סעיף 30א לחוק
7 התקשורת. מאידך, לא עלה בידי הנתבעת להוכיח את טענתה לפיה משלוח דברי הפרסומת
8 נעשה בהתאם לאישור שנתקבל מאת התובע.

9

10 לאור האמור אני קובעת, כי על הנתבעת לשלם לתובע סך של 4,500 ₪, בצירוף הוצאותיו בסך
11 של 1,000 ש"ח. הסכומים ישולמו תוך 30 יום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק
12 מיום פסק הדין ועד התשלום בפועל.

13

14 בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.

15

16

17

המזכירות תשלח את עותק פסק הדין לצדדים.

18

19

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ו, 17 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.